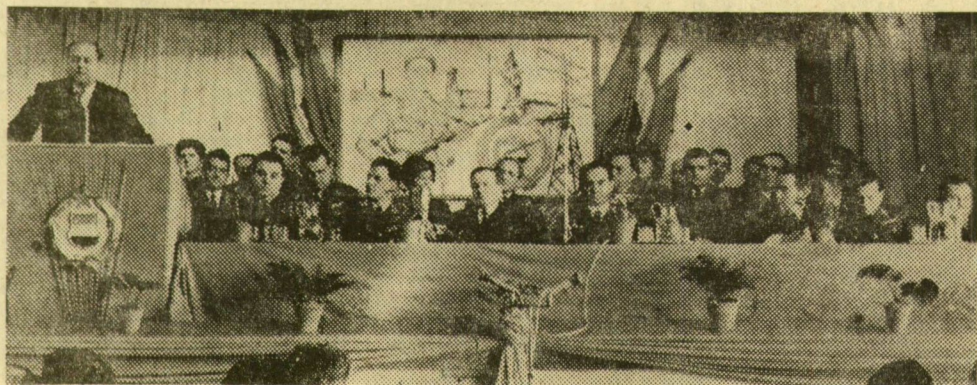

A legjobb egység a megyében

Szegedi munkásörök gyűlése

Az egységgyűlés elnöke, Komócsin Zoltán üdvözölte a zászlóalj munkásait és köszöntö meg helytállásukat

Munkásörök az ünnepélyes gyűlésen

Vasárnap délelőtt a textil-művek művelődési termében a szegedi Gera Sándor zászlóalj munkásai tartották meg ünnepélyes egységgyűlést. Ezen számot vetettek az elmúlt év eredményeivel és kitűzték az idei feladatokat. A gyűlésen megjelent Komócsin Zoltán, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára, Győri Imre, a Központi Bizottság tagja, a Csongrád megyei pártbizottság első titkára, Sipos Géza, a Szeged városi pártbizottság első titkára, dr. Biczó György, a szegedi városi tanács vb-elnöke, Ökrös László, a Munkásörök Országos Parancsnokságának osztályvezetője, Mákos István, a Munkásörök megyei parancsnoka, valamint a társadalmi és gazdasági szervek képviselői.

A szegedi munkásörök munkában és eredményekben gazdag esztendő tudhatnak maguk mögött. Hiszen amellett, hogy helytálltak munkahelyükön és eredményesen elvégezték az 1970-re kitűzött kiképzési feladatokat, a katonákkal, szakemberekkel és a lakossággal együtt dolgoztak az árvíz elleni védelemben is. Makón és Szegeden összesen 120 ezer órát töltöttek szolgálatban az egység tagjai. Helytálltak a legnehezebb körülmények között. A tavaly végzett munkát Fűkő József, az egység parancsnoka ismertette. A helytállás és a jól végzett munka jutalmául a szegedi munkásörök „A megyei parancsnokság legjobb önálló egysége” címet kapták. A kitüntető címet szocialista versenyben nyerték el.

Az egység parancsnokai közül „Kiváló parancsnok” címet kapott a Munkásörök megyei parancsnokától Fűkő József, az egység parancsnoka, valamint helyettese: Hnyilicza Mihály. Rajtuk kívül ebben a kitüntetésben részesült Kiss László, Bánfi Károly, Simon Ferenc, Temesvári Lajos és Fekete István. A zászlóalj legjobb szakaszának az elmúlt év eredményei alapján az első század második szakasza bizonyult. Nagyvári László szakaszparancsnok „Kiváló parancsnok” jelvényt kapott.

Somogyi Károlyné felvételei
Bogár Gyula leszerelő munkásörök jelképesen átadja fegyverét Kisistók Tibornak, aki most tette le az esküt

„Kiváló munkásörök” jelvényt a zászlóalj huszonhat tagját tüntették ki. A legjobb egység cím elnyerése és a kitüntetések alkalmából Sipos Géza üdvözölte az egység tagjait és eredményes új esztendőre kívánt a munkásöröknek. Győri Imre és Mákos István adták át ezután az immár tíz éve szolgáló munkásöröknek a Szolgálati Erdeméret, amellyel tizenöt munkásörök tüntették ki. A leszerelő és tartalékállományba kerülő huszonhat munkásöröknek a Munkásörök Emlékérmét és emléklapot nyújtottak át. A kitüntetettek és leszerelők nevében Lengyel Zoltán munkásörök szólt, köszöntö meg az elismerést. Ezután került sor negyvenhat új munkásörök eskütételére. Esküjüket Sipos Géza fogadta. Bogár Gyula leszerelő munkásörök jelképesen átadta fegyverét a fiatal Kisistók Tibornak, aki most tette le az esküt. Megható szavak kísérték a fegyver átadását. Felszólalt az ünnepi gyűlésen Komócsin Zoltán is, aki az egységnek az elmúlt évben végzett eredményes és odaadó munkájáért a kitüntető cím elnyeréséért elismerését és köszönetét fejezte ki, és átadta a Központi Bizottság üdvözlését. Az ünnepélyes egységgyűlés az Internacionálé hangjaival ért véget.

Keleti pályaudvar

Elektrovizuális utastájékoztató

„Elcsendesedett” a Keleti pályaudvar, elhallgattak az amúgy is nehezen érthető hangszórók, eltűntek a különféle kopott táblák — helyettük korszerű elektrovizuális rendszer tájékoztatja az utasokat a legfontosabb tudnivalókról, a vonatok érkezési, indulási idejéről, helyéről, esetleges késéséről. A Visinform utastájékoztatót hétfőn helyezték üzembe. A pályaudvar mind a 11 vágányának végén egy helyi, az érkezési és az indulási oldalon pedig két-két központi összerakótáblát szereltek fel. A helyi

táblák az egyes vágányokról induló, s az oda érkező vonatokról adnak felvilágosítást, s ezek adatait összesítik a központi táblák. Valamennyi táblát egy diszpečerközpontból, előre programozott lyukszalagról vezénylik, mód van azonban különféle szövegek közvetlen kiírására is. A berendezés magyar találmánya alapján, úgynevezett szilíciumos logikai egységek-ből épült fel, energiafogyasztása minimális, programvezérelhető, karbantartást nem igényel.

A kimagyarázzkodás professzorai

Rége volt az objektív akadályok... Ezekkel mindent meg lehetett magyarázni. Ha nem volt hús, ha sok volt a gázból a víz, ha nem lehetett járni a hótól... Mert az az idő még közel esett a valóban áthidalhatatlan objektív akadályok világához, a háború pusztításaihoz, a nincs legteljesebb idejéhez. Ma már nevetünk, ha valaki a köznapis szükségletek kielégítésének dőcönőit ilyen argumentummal próbálna kimagyarázni. De az idő nem múlik nyom nélkül: változtat a magyarázzkodás taktikáján is. Más esetekben a labda passzolása jött szokásba. Nem szállította az alkatrészt a kooperáló vállalat; a társívtelvező késedelmesen végezte el a munkát; anyagihiány van... Ma már ezek is gyenge érvek. Legalábbis a fölmentéshez. Ma már mind többen úgy gondolkodnak az emberek: „Engem kevésbé érdekel, hogy milyen nehézségekkel, mekkora gonddal és szervezési készséggel, hány munkással, öreg vagy modern gépekkel csinálják meg, amit elvállaltak — engem csak az érdekel, hogy meglegyen!”

Igen, hogy meglegyen! Mert nem viszszafele kell számolni általában, hanem előre. Géppel, emberrel, anyaggal, időjárással, partnerekkel, mindennel. Emlékeznék még olvasóink, a sajtó — különböző noszogatásokra — minden esztendőben megírta, hogy ez meg az a vállalat hogyan készült fel a télre, majd a nyárra; hogy nem lesz akadály sem a hideg, sem a kánikula. Lehet majd közlekedni, szállítani, fűteni és hűteni; lesz majd meleg sapka és fürdőruha, jó ellátás és jó program... Lett amilyen lett, de sosem olyan, amilyet ígértek. Ebből már tanult azóta a sajtó: nem közöl ilyen jóslatokat. De tanultak a vállalatok is: sajtóértékezteték helyett többet foglalkoznak munkaszervezéssel, tartalékok képzésével.

A kimagyarázzkodásnak azonban mégsem felegett be. Új körülményben új stílus született. Az az alapállása, hogy a mi népünk felnőtt, okos nép, tisztában van a realitásokkal és nem vár csodákat. A mi népünk tényleg ilyen. Tökéletesen megérti, hogy nem kolbászból csináljuk a kerítést; hogy nem tudjuk kétszeresére emelni a béreket meg a nyugdíjakat; hogy nem szállíthatjuk le a nyugdíjkorhatárt... és így tovább. De ezen az elven vajon miért lenne megértő minden hibával és bosszúsággal szemben? Miért nyugodna bele, ha rossz a közlekedés szervezése vagy akadozó az ellátás olyan cikkekből, amelyekből közismerten gazdagon termelünk?

Miért fogadna el magyarázatokat hanyagságra, vállalatvezetési tehetetlenségre, szállítási ügyetlenkedésre?

Több ügyben megfigyelhettük már, hogy milyen példás szívósággal mozgósított egy-egy vállalat minden erőt a bizonyítvány megmagyarázására. Egy csöppnyi gloszszánkra például több napig fogalmazta a választ az egyik vállalat minden vezető embere. Kioktattak ebben bennünket alapfokon marxizmus-leninizmusból; középokon etikából; felsőfokon pedig a kötelességeinkről. A megbírált tényeket nem tudták ugyan megváltoztatni, sem azok összefüggéseit, de hiszen azok már el is veszték hatalmas, tanulmány terjedelmű válaszukban. S ami a legszomorúbb: azok már nem is voltak fontosak számukra! Már csak a presztízs, amely különvált, önállósult, mindennek fölé emelkedett. Persze, ellenpéldát is hozhatunk. Van olyan vállalat is, amelynek igazgatója — bár állandó közfigyelem és sok bírálat éri munkáját — nem magyarázkodik, hanem korrektül kivizsgálja a dolgot, társadalmi érdek szerint intézkedik, és azt szánja válaszul. Egyszer meg is kérdeztem tőle, milyen elgondolás vezérli ebben a korrekt eljárásban. S a válasza nagyon egyszerű volt: „Fogyasztók tizezeivel állunk kapcsolatban naponta. Nincs fontosabb számunkra, mint hogy munkánk színvonalával és a kifogások megszüntetésével állandóan élvezzük a bizalmukat.”

A magyarázkodásnak csak akkor és ott van helye, ahol a megértés, a megértetés is elegendő, mint orvos-ság. Ahol intézkedni, szervezni, gondoskodni kell, s ahol van is ehhez erő, anyag, lehetőség — a kimagyarázkodás legdörzsöltabb professzora sem érhet el tartós sikert. Le kell hát szokni erről a presztízsvédő dacról. Leginkább azért, mert közösséggel, és semmi megoldást nem jelent, nem ígér — legfeljebb pillanatnyi megnyugvást a magyarázkodónak. Hiszen elég éber a mi közvéleményünk ahhoz, hogy akár végig is kövesse a magyarázat logikáját és ellenőrizze annak részleteit. Megtörtént, hogy magunk is utána-jártunk máshová címzett kifogásnak, továbbpasszolt felelősségnek, akár a vég-ső forrásig is. Sokszor pácban maradt a kimagyarázkodás igen tanult professzora is. Jobb tehát, ha mindenki szépen, gondosan teszi a dolgát, s a kifogásokra, a bírálatokra azzal a készséggel hegyezi a fülét, hogy mit kellene tenni — a megoldásra. Így a munka professzorai lehetnek, ami szebb és elegánsabb státusz.

Sz. Simon István

Csehszlovák műszaki hét

Tegnap délelőtt a Technika Házában dr. Ajtai Miklós, a Minisztertanács elnöke helyettese, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság elnöke megnyitotta a II. csehszlovák műszaki hetet. Az mekeit, műszereit, berendezéseit és gyártástechnológiai eljárásait mutatják be.

Papírlapon a korai retek magja

Röszkén már szorgalmasan készülődnek a tavaszra. A kertekben takarítják a havat és ahol az olvadás után megfagyott a hó, ott gázpalackokra szerelt kis lángszórókkal olvasztják a jeget, hogy minél előbb felhússák a fóliasátrakat. Bent a szobákban pedig a családok apraja-nagyja szorgoskodnak: négyzetméter nagyságú papírvetkekre ragasztják nagy türelemmel a korai retek magját. A községben hagyományosnak mondható a piros, hónapos retek termesztése és a röszkeiek ötle-tes „agrotechnikát” kísérleteztek ki a vetés megkönnyítésére, gyorsítására. Sze-mentként ragasztják a pa-pírra a magot és amint az időjárás megengedi, letere-gezik majd a fóliaházakban az ivetket, homokot szórnak rá és megöntözik. Az ügyes, leleményes módszerrel úgy kel ki a növény, hogy nem lesz vele külön munka, nem kell ritkítani.

A Kossuth Termelőszövetkezet gazdái eddig csaknem negyvmillió csomó korai retek átadására kötöttek szerződést és a házi kiskertek áruját közösen, a szövetkezet útján értékesítik. A té-szemben pedig egyéb zöldség-féléket nevelnek. A tavaly elkészült termálkút energiájára alapozva üvegházakat építettek és nagy területet hasznosítanak fólias ter-mesztéssel.

T. B.

Kiemelkedően dolgozó KISZ-szervezetek

A KISZ szegedi járási bizottsága az elmúlt évekhez hasonlóan most is minősítette a járás KISZ-szervezeteinek munkáját. Többek között figyelembe vették, hogy készült-e az alapszervezetnél akcióprogram, milyen sikereket érték el a nevelőmunkában, a KISZ-oktatásban, a honvédelmi nevelésben, a termelést segítő tevékenységben, a gazdasági munkában; emellett tekintettel voltak arra is, hogy a KISZ-szervezeteknek milyen a kapcsolatuk a községi párt-szervezettel, a tanáccsal, a gazdasági vezetéssel.

Az alapos és sokoldalú értékelés szerint „kiemelkedő munkát végző” alapszervezetnek nyilvánítottak tíz KISZ-alapszervezetet. Ezek a közösségek oklevelet és pénzjutalmat kaptak. „Jól dolgozó” alapszervezet 23 lett, ezeket oklevéllel jutalmazták. Az említettekben túl 25 alapszervezet a „közepe-sen dolgozó”, 14 pedig a „gyengén, rosszul működő” minősítést kapta.

Minősítették a csúcsteve-ségeket is. Kiemelkedő minősítést ezúttal egy KISZ-ve-zetőségnek sem ítéltek oda: „Jól dolgozó” KISZ-ve-zetőségnek nyilvánították viszont a tápéi, a mórakalmi, a röz-skei és a szatymazi csúcsteve-zetőségeket.